روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR
چهارشنبه ۲۲ مرداد ۱۳۹۳ ■ ۱۶ شوال ۱۴۳۵ ■ ۱۳ آگوست ۲۰۱۴ ■ سال ششم ■ شماره ۱۳۸۷ ■ ۱۲ صفحه ■ ۵۰۰ تومان
■ اقتصاد و فرهنگ با عزم ملی و مدیریت جهادی
VATAN-E-EMROOZ ■ VoL.6 ■ No.1387 ■ Wed. Aug.13, 2014 ■ ISSN:2008-2886

«وطن‌امروز» در پاسخ به دفاع رئیس جمهور از رانت ۶۵۰ میلیون یورویی منتشر می‌کند

نامه نادران به روحانی

صفحه ۸

دولت عبادی هفته آینده رونمایی می‌شود
۱۱

مجلس
اعلام وصول استیضاح وزیر علوم
۲

وزیر صنعت، معدن و تجارت:

مخالف کاهش قیمت خودرو و هستم

صفحه ۳

جدیدترین اظهارات رئیس جمهور علیه منتقدان
انتقادات گسترده‌ای در پی داشت

امان از این ادبیات

■ جدول اظهارات روحانی درباره انتقاد و منتقدان

گروه سیاسی: «به جهنم» دردسرساز شد. خطاب روز دوشنبه حسن روحانی در جمع سفرا و نمایندگی‌های ایران در خارج از کشور که در آن منتقدان مذاکرات هسته‌ای را عده‌ای بزدل نامیده و آنها را به جهنم دعوت کرده بود؛ با واکنش گسترده طیف‌های مختلف سیاسی مواجه شد. به گزارش «وطن امروز»، این اظهارات روحانی که به اعتقاد غالب ناظران سیاسی، توهین به طیف وسیع منتقدان محسوب می‌شود برخلاف دیگر اظهارات وی حتی استقبال حامیان دولت را نیز در پی نداشت و آنها نماینده خود را در راس قوه مجریه تنها گذاشتند. روحانی در حالی منتقدان مذاکرات هسته‌ای را ترسو و بزدل خطاب کرد که تاکنون هیچ پاسخ منطقی و مستدل از سوی دولت و حامیان وی در برابر انتقادات فنی و وارد منتقدان مذاکرات هسته‌ای داده نشده است. از سوی دیگر جامعه منتقدان مذاکرات هسته‌ای طیف گسترده‌ای از جناح‌های مختلف سیاسی، نمایندگان مجلس، اساتید دانشگاه و همچنین مراجع عظام تقلید را شامل می‌شود که متاسفانه ادبیات نادرستی در قبال آنها به کار گرفته شد. اگرچه کلام رئیس‌جمهور در «بزدل» و «ترسو» خطاب قرار دادن منتقدان مذاکرات هسته‌ای و دعوت منتقدان «به جهنم» با ابهاماتی همراه بود اما اظهارات دیروز محمود گودرزی، وزیر ورزش و جوانان، مخاطبان اظهارات رئیس‌جمهور را به صورت کاملا مصداقی مشخص کرد. گودرزی در نخستین گردهمایی سازمان‌های مردم‌نهاد حوزه جوانان در این‌باره اظهار داشت: کسانی که از حاشیه تحریم‌ها سود می‌برند، مخالف برداشتن تحریم‌ها هستند، به همین دلیل بر حساسیت‌های مردم دست می‌گذارند و فقط کارشان مخالفت است؛ این افراد همان دلواپسان هستند و با بیان هر مطلبی، سرد می‌شوند. گودرزی با اشاره به سخنان روز دوشنبه رئیس‌جمهور در جمع سفرا و نمایندگی‌های ایران در خارج از کشور، عنوان کرد: همگان دیدیم که رئیس‌جمهور چه نهیبی به این افراد که همان دلواپسان هستند، زد. اظهارات وزیر ورزش در حقیقت مهر تاییدی بر تذکر جامعه منتقدان دولت یازدهم مبنی بر ادبیات ناروای این دولت با مخالفان است اما در میان انتقادات صورت‌گرفته به اظهارات روحانی، واکنش مجلس شورای اسلامی قابل توجه بود. به گزارش تسنیم، حجت‌الاسلام سیدمحمدحسن ابوترابی‌فرد در نشست علنی دیروز مجلس در نطق میان‌دستور در سخنانی گفت: رهبر معظم انقلاب با جملاتی با قریب به این مضمون فرمودند اگر ما اینجا آرام نشسته‌ایم برای این دغدغه‌ها و نگرانی‌های شماست، سپس به تحلیل مسائل پرداختند.

ادامه در صفحه ۲

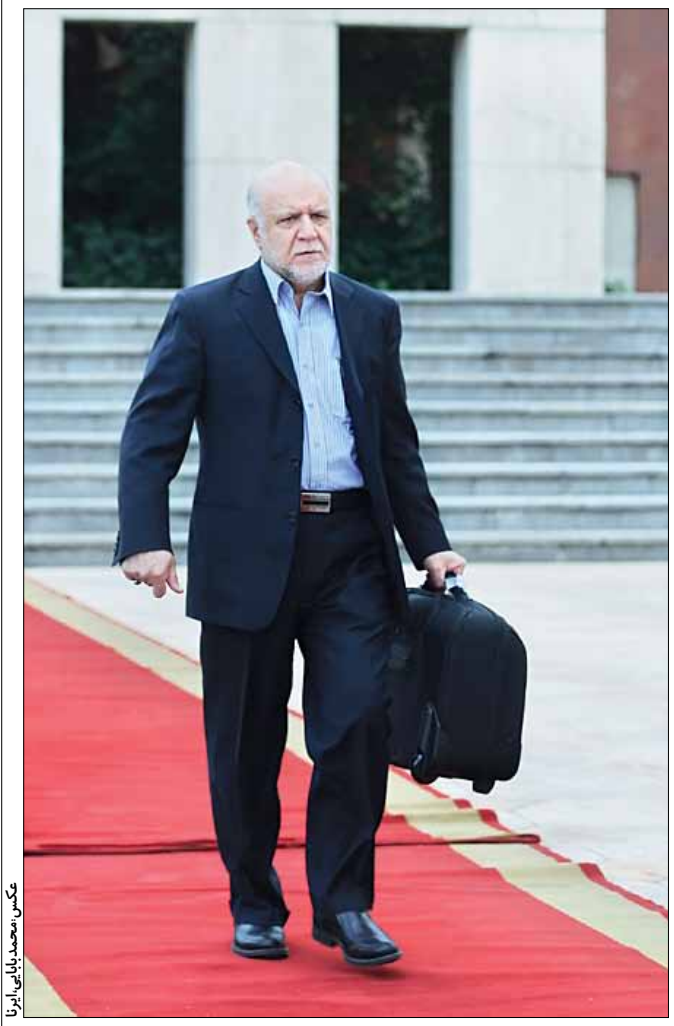

عکس: محمد بابایی ایرنا

وزیر نفت صدور رأی دادگاه لاهه درباره پرونده کرسنت را تأیید کرد

حکم: سانسور!

زنگنه: نمی‌توانم در این باره اطلاع‌رسانی کنم

صفحه ۲

تیترهای روز

گزارش «وطن امروز» از مشاوره عجیب خادم به وزیر ورزش

سرخابی کُشی!

- معاون وزیر ورزش مدعی شده تنها راه‌حل برای ساماندهی ۲ تیم پرطرفدار پایتخت «کاهش محبوبیت»شان است
- استقلال و آینده‌ای نامشخص
- خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیس داستان بی‌انتها

صفحه ۱۰

وزیر اقتصاد:

مشکلات به‌خاطر تحریم نبود

■ یارانه فقط ۲۰۰ هزار نفر قابل حذف است!

اگر بخواهیم بدون خطا یارانه پردرآمدها را حذف کنیم فقط امکان شناسایی ۲۰۰ هزار نفر وجود دارد. علی طیب‌نیا این سخنان را در نشست تخصصی اقتصاد کلان که در همایش تبیین سیاست‌های اقتصادی دولت برای خروج از رکود تشکیل شده بود، عنوان کرد.

صفحه ۵

رئیس دفتر رئیس جمهور:

نرخ آزاد ارز از امروز رسمیت دارد

صفحه ۳

یادداشت روز

لرزش نیست ترنم است!

■ مهدی محمدی ■

اظهارت روز دوشنبه آقای رئیس‌جمهور درباره گسیل کردن منتقدان به جهنم، اظهارات تلخی بود ولی باید به شیرینی با آن برخورد کرد. وضعیت تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای دولت آقای روحانی به تیم فوتبالی می‌ماند که مربی آن ادعا می‌کند در حال بردن بازی است ولی معلوم نیست چرا دائما خواهان کشاندن بازی به حاشیه است.

مهم‌ترین پرسش اکنون این است که چرا آقای روحانی و دوستان ایشان تا این حد به دنبال حاشیه هستند؟ و اگر حمایت ۹۰ درصد مردم را دارند و در مذاکرات هم افتخارات تاریخی خلق شده و خواهد شد، دیگر چه نیازی به درشتی کردن با منتقدانی است که نه تریبونی در صدا و سیما دارند و نه حتی از این موهبت بهره‌مندند که دولتیان حقوقدان – که می‌خواهند با همه عالم تعامل کنند- لااقل از سر شفقت و ادب و نزاکت با آنها سخن بگویند؟

جواب سرراست این است که در «متن»، چیزی– و بلکه چیزهایی- وجود دارد که آقایان از طرح آن هراسانند و به همین دلیل استراتژی فرار به «حاشیه» را برگزیده‌اند. ما نه چون مهارت‌های آقای روحانی و دوستانشان برای بازی در حاشیه را داریم و نه نفعی در آن می‌بینیم، اجازه می‌خواهیم در همین «متن» که هستیم بمانیم. شاید از این نظرگاه، آنچه را در حاشیه می‌گذرد هم بهتر بتوان دید.

نخست باید از این نکته شروع کرد که همه گزارش‌هایی که درباره لرزیدن و کارهایی از این قبیل به آقای روحانی رسیده فقط صحنه‌سازی‌هایی برای مکدر کردن خاطر شریفشان بوده و ایشان نباید هر چه می‌شنوند را به سرعت باور کنند. منتقدان مذاکرات هسته‌ای، نه می‌لرزند و نه حتی به آن معنا که دولتیان می‌پندارند دلواپسند. ما نیک می‌دانیم این کشتی را کشتی‌بان باکفایتی است که تاکنون بارها آن را از گرداب‌هایی مهیب و توفان‌هایی بس سخت‌تر از این عبور داده و این بار هم بی‌گمان نتیجه غیر از این نخواهد بود. از این بابت نه لرزشی هست و نه دلواپسی. آنچه منتقدان را نگران می‌کند نه مدیریت کلان مسائل امنیت ملی کشور، بلکه حال و روز دولتی است که همه اعتبار خود را به مذاکراتی گره زده و همه برنامه‌های خود را براساس تعاملی استوار کرده که سوی دیگر آن دشمن‌ترین دشمنان این ملک ایستاده‌اند و اگر دستشان برسد به کمتر از ریشه کردن بنیاد همین دولت رضایت نخواهند داد. نگرانی در اینجاست. نگرانی در اینجاست که به مردم گفته شده بود کلیدی وجود دارد که گشاینده قفل‌هاست اما مردم می‌بینند این کلید جز در چشم منتقدان جای دیگری چرخانده نمی‌شود. به مردم گفته شده بود باید کدخدا را ببینیم و کدخدا را هم دیدیم اما حالا روشن شده کدخدا، وقتی کدخدا بودنش به رسمیت شناخته شد، نخستین چیزی که مطالبه می‌کند این است که «رعیت باشید» و وقتی از تعابیری مانند اعتمادسازی، تعامل و واژگانی از این قبیل استفاده می‌کند هم در نهایت مقصودی جز این ندارد. نگرانی از این نیست که چرا مذاکره می‌کنید بلکه نگرانی از این است که جایی در میانه مذاکرات فراموش کنید آن که روبه‌روی شما نشسته دشمن است و حتی وقتی خوشرنگ و لعاب‌ترین پیشنهادها را جلوی شما می‌گذارد، قصدی جز دشمنی کردن ندارد. نگرانی از این هم نیست که چرا با جهان تعامل می‌کنید بلکه نگرانی از این است که خروجی این تعامل تن دادن به استانداردهایی باشد که بیش از ۳ دهه است غربی‌ها می‌خواهند بر ایران تحمیل کنند و حال آنکه اگر ایران امروز یک قدرت منطقه‌ای و بلکه بین‌المللی است به این دلیل است که تن به این پروژه استانداردسازی نداده است.

مشخصا درباره مذاکرات هسته‌ای– چیزی که اخیرا کمتر درباره آن سخن گفته شده- در ۳ بخش می‌توان گفت نه فقط منتقدان، بلکه این خود آقای روحانی است که باید نگران باشد.

۱- پیش‌فرض‌های مذاکرات

پس از حدود ۸ ماه اکنون در موقعیتی هستیم که بتوان از پیش‌فرض‌های تیم آقای روحانی در مذاکرات، تصویری روشن به دست داد. علاوه بر این، مجموعه‌ای از پیش‌فرض‌ها هم وجود دارد که در اصل متعلق به طرف آمریکایی است اما تیم ایرانی به تدریج آنها را درونی کرده و به پیش‌فرض‌های خود بدل کرده است.

نخستین پیش‌فرض این است که ایران از دید آقای روحانی و تیمش و همزمان از دید آمریکایی‌ها، تا زمانی که آنگونه که آمریکایی‌ها می‌خواهند، اعتماد آنها را جلب نکند، یک استثناست، از حقوق دیگر اعضای ان‌پی‌تی بهره‌مند نخواهد بود و تکالیفی بیش از تکالیف دیگران را هم باید به دوش بکشد. این اصلی‌ترین و مهم‌ترین پیش‌فرض توافق ژنو و مذاکراتی است که همین حالا در حال انجام است.

ادامه در صفحه ۱۲

اخبار

تذکر هیأت نظارت به «وطن امروز» به خاطر نقد هاشمی‌رفسنجانی!

هیات نظارت بر مطبوعات در آخرین جلسه خود با حضور معاونت مطبوعاتی ارشاد به «وطن امروز» به خاطر مطلبی با عنوان «استدراج الهی در رفتار هاشمی» در نقد هاشمی‌رفسنجانی تذکر داد.

این تذکر به استناد بند ۸ ماده ۶ قانون مطبوعات ابلاغ شده است؛ این بند از قانون مطبوعات شامل «افترا به مقامات، نهادها، ارگان‌ها و هر یک از افراد کشور و توهین به اشخاص حقیقی و حقوقی که حرمت شرعی دارد» می‌شود. این در حالی است که در مطلب «وطن امروز»، اقدامات هاشمی در همراهی با فتنه‌گران، دفاع از شبکه‌های ماهواره‌ای، در صدر نشاندن فرد هتاک به آیت‌الله مهدوی‌کنی و تکرار ادعاهای آمریکا علیه اسد، به نقد کشیده شده بود. مشخص نیست آیا از نظر معاونت مطبوعاتی وزارت ارشاد به چالش کشیدن همصدایی هاشمی‌رفسنجانی با آمریکا درباره حمله شیمیایی در سوریه، توهین به مقامات محسوب می‌شود یا اعتراض به در صدر نشاندن فردی در یک سخنرانی رسمی هاشمی که بدترین هتاکی‌ها را به آیت‌الله مهدوی‌کنی، رئیس مجلس خبرگان نموده است. به هر حال رویه صعودی تذکر به رسانه‌های اصولگرا بدون خواستن توضیحات و دفاعیات و توبیخ به خاطر ایستادگی بر آرمان‌های امام و انقلاب و نفی همسویی با غرب، روندی است نگران‌کننده که دستگاه‌های مسوول باید نسبت به آن حساس باشند.

سونی، شریک جنایات اسرائیل

یافته‌های جدید حاکی از آن هستند که شرکت سونی، غول الکترونیک ژاپن، به رژیم غاصب اسرائیل در حملات مرگبار علیه نوار تحت محاصره غزه کمک می‌کند. قطعه‌ای از یک موشک اسرائیل که خبرنگار شبکه پرس‌تی‌وی به تازگی در غزه یافته است نشان می‌دهد، شرکت سونی با ارائه دوربین و بردهای کنترلی حرفه‌ای و پیشرفته به تجهیز موشک‌های رژیم اسرائیل می‌پردازد. یک دوربین که ظاهرا از محصولات شرکت سونی ژاپن است بر تکه‌ای از یک راکت اسرائیل نصب شده است تا به جنگنده‌های ارتش این رژیم در هدف‌گیری غیرنظامیان بی‌گناه غزه کمک کند. با کشف دوربین‌های سونی روی موشک‌های مزبور ثابت می‌شود که قتل عام غیرنظامیان بویژه کودکان و تخریب مساجد، مدارس و بیمارستان‌ها توسط اسرائیلی‌ها نه اتفاقی بلکه عامدانه بوده است.

قدری یواش‌تر!

■ روح‌الله عبادی

نگاه

حجت‌الاسلام والمسلمین حسن روحانی روز دوشنبه در نخستین گردهمایی سالانه سفرا و نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور در دولت تدبیر و امید، در بیاناتی اعجاب‌آور مطالبی را بیان داشت که علاوه بر بازتاب گسترده در رسانه‌های خارجی، در داخل کشور این نوع ادبیات از سوی همه گروه‌های سیاسی مورد تقبیح قرار گرفت و در جلسه روز گذشته مجلس شورای اسلامی نیز ۲۰۰ نفر از نمایندگان در نامه‌ای خواستار جلسه غیرعلنی و حضور رئیس‌جمهور برای ادای توضیحات در این زمینه شدند.

بخشی از موضع‌گیری عصبی رئیس دولت تدبیر و امید که از سوی خبرگزاری دولت مخابره شد به شرح زیر است:

«..رئیس دولت تدبیر و امید ادامه داد: این طرف داستان نیز حیرت‌انگیز است، تعامل هراسی؛ می‌گویند چرا به یک خارجی نزدیک شدید؟ الکتریسته خطرناکی دارد، نزدیک نشوید. یک آقایی می‌آید و می‌گوید هر وقت ما با خارجی‌ها مذاکره کردیم شکست نصیب ما شد. عجب! این همه امام(ره) فریاد زد خودباوری و این همه رهبری نظام فریاد زد خودباوری و اعتماد به نفس، این است اعتماد به نفس ما؟

روحانی گفت: ما می‌ترسیم؟ از چه کسی می‌ترسیم؟ ما در منطق کم نمی‌آوریم. ما دیپلمات‌های مجربی داریم. امروز در راس وزارت امور خارجه افرادی هستند که جزو برترین دیپلمات‌های جهانی هستند نه منطقه. بروید صورت مذاکرات سالیان دراز گذشته را بخوانید. وی یادآور شد: من از بس دیدم بعضی‌ها هراسان زندگی می‌کنند و چون خود اعتمادبه‌نفس ندارند- خب کافر همه را به کیش خود پندارد و دیگران را هم اینچنین می‌بینند- ناچار شدم چند مورد مذاکرات خودم را با برترین مقامات اروپایی در کتاب هسته‌ای عینا بیاورم با اینکه عرف نبود. این کار را کردم تا بخوانند و ترسوها ببینند.

رئیس‌جمهوری اضافه کرد: یک عده به ظاهر شعار می‌دهند ولی بزدل سیاسی‌اند. هر وقت می‌خواهد مذاکره شود یک عده می‌گویند ما داریم می‌لرزیم. خب به جهنم! بروید یک جای گرم پیدا کنید برای خودتان. چه کار کنیم ما؟ خداوند شما را ترسو و لرزان آفریده. ما چه کار کنیم؟» ایرنا/ ۱۳۹۳/۵/۲۰

درباره واکنش عصبی رئیس‌جمهور محترم در قبال منتقدان که البته پیش از آن با عباراتی چون «بی‌سواد» و «کاسب تحریم» مورد خطاب و در نسخه جدید «بزدل و ترسو» لقب گرفتند، نکاتی قابل ذکر است.

۱ـ لازم است جناب آقای روحانی توجه داشته باشند که سکوت منتقدان در قبال مجموعه‌ای از عملکرد دولت در حوزه‌های مختلف سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و بین‌المللی در یک سال گذشته صرفاً بنا به تاکیدات رهبر حکیم انقلاب مبنی بر ضرورت پشتیبانی همه دلسوزان از دولت بوده که اگر غیر از این بود، صرفاً بخشی از سیاهه ناتوانی آن، در ایجاد مشکلات اساسی برای هر دولتی در ادامه کار کفایت می‌کرد. اگر باور ندارید به بخشی از این ناتوانی‌ها توجه کنید:

سقوط هواپیمای آنتونف ۱۴۰ با بیش از ۴۰ کشته، سانحه قطار تهران- مشهد (۱۶ خرداد ۹۳) با یک کشته و ۳۱ مصدوم، واژگونی قطار مسافری مشهد-تهران و مصدومیت ۵ نفر (۱۰ فروردین ۹۳)، آتش گرفتن اتوبوس اسکانیا در اتوبان تهران – قم و مرگ ۴۴ نفر و مصدومیت بیش از ۴۰ نفر(۱۸ شهریور ۹۲)، توزیع تحقیرآمیز سبد کالا، وجود روغن پالم در شیر مصرفی مردم، ناتوانی در پیش‌بینی برف مازندران و گیلان و توفان تهران با تعداد قابل توجهی کشته و خسارات گسترده مالی، آتش‌سوزی بی‌سابقه در جنگل‌های شمال و غرب کشور، برگزاری همایش سالگرد انتخابات با بودجه بیت‌المال، ناتوانی بی‌سابقه در اعزام نماینده ایران به سازمان ملل، افزایش ۴۸ درصدی واردات به کشور، افزایش ۲ برابری واردات گندم و ۳ برابری واردات خودرو، محکومیت ایران در پرونده کرسنت، رانت ۶۵۰ میلیون یورویی وزارت صنعت به بزرگ‌ترین بدهکار بانکی، ناتوانی در دفاع از حرمت اتباع ایرانی بویژه در عربستان، به‌کارگیری فتنه‌گران در مناصب مهم و حذف نیروهای ارزشی، اظهارات پرحاشیه و تفرقه‌انگیز اطرافیان رئیس‌جمهور در مسائل قومیتی، توقف اجرای بزرگ‌ترین پروژه‌های محرومیت‌زدای کشور از جمله پروژه‌های مسکن مهر، گرانی و افزایش قیمت بنزین، برق، آب، گاز و تلفن، تماس نابجا با کدخدا، اجازه به هیات اروپایی برای ملاقات با فتنه‌گران، از دست دادن برگ‌های برنده جمهوری اسلامی در جریان مذاکرات ژنو، مخالفت با طرح تکریم بانوان، محرومیت بی‌سابقه زوج‌های جوان از حقوق طبیعی خود یعنی وام ازدواج و... لازم نیست تعجب کنید همه این موارد در همین یک سال اخیر اتفاق افتاده است! و اگر مایلید دستور فرمایید وزرایتان این لیست را تکمیل کنند!

۲ـ مزید بر حجب و حیای منتقدان دولت جناب آقای روحانی که با سکوت در مقابل ناتوانی‌های دولت ژنرال‌ها، فعلاً این دولت را یاری می‌کنند، بخشی از محدود شدن فضا و گفت‌وگوهای انتقادی نیز به مدد فضای امنیتی حاکم شده علیه اصل نقد است که امروز با به‌کارگیری برخی ظرفیت‌های امنیتی دولت علیه رسانه‌های مستقل، اساتید دانشگاه و حتی نمایندگان مردم اعمال می‌شود؛ که اگر نبود این حجب و حیا و تبعات سخت و سنگین نقد دلسوزانه، هر یک از اتفاقات می‌توانست به استیضاح یا برکناری مسؤولان دولتی یا ایجاد مشکلات اساسی برای دولت منتهی شود.

ادامه در صفحه ۱۲

این وزیر اعصاب ندارد!

■ محسن جندقی

نقد

«آیا باید کاری انجام می‌دادم که انجام ندادم و در کل تو چرا از کاهش صادرات خوشحالی؟... ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار پول بیت‌المال رفته تازه بعضی آقایان زبانشان یک متر و نیم دراز بوده و طلبکار هم هستند. ما نجابت می‌کنیم و حرف نمی‌زنیم ولی زبانشان دراز است. یعنی چه که این پول را برد؟... چرا پول‌ها قابل ردیابی نباشد؟ مگر می‌شود تنهایی چنین کاری را انجام دهد؟ آیا می‌شود این همه اموال بیت‌المال را به تنهایی بخورد و برود؟ اصلا شدنی نیست... این آقای مشرق که معلوم است سرش به کجا وصل است... این سوالات برای همان مشرق و تسنیم هست...»

جملات بالا بخشی از اظهارات بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت در برنامه زنده تلویزیونی پایش - که بامداد سه‌شنبه پخش شد – بود. حضور زنگنه در یک برنامه زنده می‌توانست از آن جهت جذاب باشد که به تازگی رای دادگاه بین‌المللی کرسنت صادر شده و وزیر فعلی و اسبق نفت می‌توانست در این مورد روشنگری کند اما زنگنه در مورد تنها چیزی که صحبت نکرد همین مساله بود. غیر از این موضوع، نکته عیان در این برنامه تلویزیونی عصبانیت آقای وزیر بود. زنگنه که معلوم نبود برای چه چیزی این قدر عصبانی است رسانه‌های منتقد را که اتفاقا سوالات بسیار مهم و مرتبط با حوزه کاری وی پرسیده بودند با جملاتی مانند فلانی معلوم است سرش به کجا وصل است، تحقیر کرد. البته زنگنه با همین ادبیات تند و لحن عصبانی خود از پاسخ دادن به برخی سوالات طفره رفت و توضیح نداد موضوع تشکیل شورای ۵ نفره برای صادرات غیررسمی نفت چه بوده، لغو یک‌طرفه قراردادهای نفتی با سرمایه‌گذاران چینی در عسلویه چه هزینه‌ای خواهد داشت و آیا تبعات این اقدام را می‌پذیرد یا نه؟

ادبیات زنگنه که رئیس‌جمهور او را با عنوان شیخ‌الوزرای دولت یازدهم خطاب کرده آن‌قدر زننده بود که مجریان برنامه پایش سعی می‌کردند با سوالات دلخواه زنگنه، وی را آرام کنند. زنگنه در این برنامه هرچه دلش خواست، گفت. اما نمی‌توان ادبیات تند و تیز و عصبانیت شیخ‌الوزرا را نادیده گرفت؛ زنگنه در مقابل دوربین‌های صدا و سیما از دایره ادب خارج می‌شد و معلوم نیست در مکان‌هایی که دوربین نیست وی در زمان عصبانیت با اطرافیان خود چگونه برخورد می‌کند. عصبانیت وزیر نفت در زمان مطرح شدن سوالات خبرنگاران و برخی کارشناسان بیشتر شد و وی به جای شفاف‌سازی و ارائه پاسخ صریح سعی کرد این سوالات را به حاشیه بکشاند. جالب اینکه ادبیات بد و عصبانیت آقای وزیر تنها چند ساعت بعد از اظهارات تند و عصبانی رئیس‌جمهور در مورد منتقدان خود رقم خورد. گویا اعضای هیات دولت به غیر نقد از سوال نیز آزرده‌خاطر می‌شوند و خبرنگاران هم نمی‌توانند به راحتی سوالات خود را مطرح کنند. ژست طلبکارانه زنگنه در برنامه زنده آن قدر توی چشم می‌زد که همه را یاد پرونده کرسنت می‌انداخت و درصد بسیاری از مخاطبان برنامه نیز درباره این پرونده سوال کرده بودند اما دست‌اندرکاران پایش از پرسیدن سوالات مربوط به کرسنت معذور بودند. در اینجا سوالی که به وجود می‌آید این است که اصلا چرا زنگنه باید در این زمان به برنامه پایش بیاید؟ به نظر می‌رسد دست‌اندرکاران در مورد زمان دعوت زنگنه به برنامه پایش کج‌سلیقگی کردند. زنگنه که در زمان انعقاد قرارداد کرسنت وزیر نفت بوده یکی از افرادی است که نقش مستقیم در این قرارداد داشته و به تازگی رای دادگاه لاهه در این مورد نیز صادر شده و گفته می‌شود رای این دادگاه نیز به نفع ایران نیست. در چنین شرایطی صدا و سیما تریبونی به آقای وزیر می‌دهد و وی هم طلبکارانه سخن می‌گوید. دعوت از وزیری که یکی از افراد درگیر در پرونده بسیار مهمی مانند کرسنت است، در حالی که نمی‌توان از وی درباره این پرونده سوال کرد یک بدسلیقگی تمام عیار بود. برنامه پایش، یک برنامه اقتصادی است که جایش سال‌ها در تلویزیون خالی بوده و دست‌اندرکاران آن موفق شدند مخاطبان بسیاری را جذب کنند. بحث‌های علمی در مورد رویدادهای اقتصادی و پرداختن به مسائلی که ارتباط مستقیم با اقتصاد خانواده دارد از دلایل موفقیت این برنامه تلویزیونی بوده است. در این برنامه کارشناسان اقتصادی و حتی بسیاری از مسؤولان اقتصادی با ارائه نظرات کارشناسی و علمی در مورد مسائل روز بحث می‌کنند و در نهایت راهکارهای مناسبی برای ساماندهی اقتصاد کشور و خانواده پیشنهاد می‌شود اما زنگنه در برنامه سه‌شنبه بامداد این قاعده را بر هم زد و تا می‌توانست از دایره ادب خارج شد و سنگینی و وزانت برنامه پایش را تحت تاثیر قرار داد. قطعا تکرار دعوت از مسؤولان عصبانی که ادبیات تند و زننده‌ای دارند و به جای پاسخگو بودن در مورد عملکرد خود، به کم‌کاری‌ها و تخلفات مسؤولان گذشته تکیه می‌کنند می‌تواند به برنامه پربیننده پایش لطمه وارد کند. امیدواریم که دیگر در این برنامه شاهد حضور افراد عصبانی که خارج از دایره علمی و اقتصادی سخن می‌گویند و قصد دارند برنامه سنگین و رنگین اقتصادی پایش را به برنامه حاشیه‌ای ۹۰ تبدیل کنند نباشیم.

www.vatanemrooz.ir